

เตลีทีวีส์

ฉบับที่ 23,336 วันอังคารที่ 3 กันยายน พ.ศ. 2556 หน้า 28

เดินหน้าแก้วิกฤตยางอย่างยั่งยืน

บาทสารพัน



ยางพารา นับเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญของประเทศไทยและภูมิภาคอาเซียน ซึ่งประเทศไทย ถือว่าเป็นผู้ผลิตและผู้ส่งออกอันดับหนึ่งของโลก แต่ปัญหาสำคัญที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้อย่างเบ็ดเสร็จ คือ ปัญหาราคายางที่มีความผันผวน ขึ้น ๆ ลง ๆ อยู่



กับยาง

ตลอดเวลา ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญและมีผลกระทบต่อปากท้องของเกษตรกรผู้ปลูกยางเป็นอย่างมาก แม้ว่ารัฐบาลโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือ เช่น การประกันราคายาง และได้อนุมัติงบประมาณ 4.5 หมื่นล้านบาท เพื่อดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกรเพื่อ

รักษาเสถียรภาพราคายาง ซึ่งได้หมดระยะเวลาในการดำเนินโครงการฯ เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2556 ที่ผ่านมา แต่ยังไม่สามารถแก้ปัญหาราคายางได้ตามเป้าหมาย

ปัจจุบัน นายยุคล ลิ้มแหลมทอง รองนายกรัฐมนตรี และ



ยางพารา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้เข้ามาเป็นผู้กำกับดูแลหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรฯ ที่เกี่ยวข้องกับยาง ได้แก่ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สทย.) องค์การสวนยาง (อ.ส.ย.) และกรมวิชาการเกษตร แนวนโยบายในการแก้ไขปัญหายาง ของนายยุคล เน้นการบูรณาการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเกษตรกรผู้ปลูกยาง ร่วมระดมความคิด โดยมีการตั้งสภาเกษตรกรแห่งชาติ ในฐานะองค์กรภาคเกษตรกร เป็นตัวกลางประสาน เพื่อให้ได้ข้อสรุปการแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน และเป็นที่ยังพอใจแก่ทุกฝ่าย รวมทั้งมีแนวคิดที่จะผลักดันไทยเป็นศูนย์กลางยางพาราอาเซียน เพราะไทยถือเป็นแหล่งผลิตรายมากที่สุด ในภูมิภาคอาเซียน มีปริมาณยาง 3.8 ล้านตันต่อปี

อย่างไรก็ตาม แนวทางแก้ไขปัญหายาง ก็ต้องผ่านการเห็นชอบจาก คณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ (กนย.) เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกยาง เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เมื่อเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา มีการประชุม กนย. เพื่อพิจารณาแนวทางการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกยาง โดย กนย.เห็นชอบให้ขออนุมัติงบ

พัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกรเพื่อรักษาเสถียรภาพราคายาง วงเงิน 4.5 หมื่นล้านบาท จากเดิมสิ้นสุดวันที่ 31 มี.ค. 2556 ให้ไปสิ้นสุดวันที่ 31 ธ.ค. 2556 เนื่องจากสหกรณ์บางแห่ง ยังไม่สามารถส่งมอบยางให้ออสย.ได้

นอกจากนี้ ที่ประชุม กนย. ยังมีมติให้ สทย. นำเงินสงเคราะห์ยาง หรือเงินเชส มาสนับสนุนเกษตรกรโค่นต้นยางแก่อายุ 25 ปีขึ้นไป ซึ่งมีประมาณ 1 ล้านไร่ทั่วประเทศ และปลูกพืชอื่นทดแทนเพื่อลดปริมาณการผลิตยางในประเทศ

สำหรับมาตรการให้ความช่วยเหลือ

ประกอบด้วย 1. อุดหนุนปัจจัยการผลิตโดยตรง ให้ผู้ปลูกยาง 9 แสนราย หรือ 74 %ของผู้ปลูกยางทั่วประเทศ โดยจ่ายเงินค้ำปุยให้ผู้ปลูกยางรูปแบบของเงินสดผ่านบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ครอบคลุมเงินไม่เกิน 1 หมื่นล้านบาท โดยผู้ปลูกยางที่มีพื้นที่สวนยางน้อยกว่า 10 ไร่ จะได้รับการสนับสนุนค้ำปุย 1,250 บาทต่อไร่ หากผู้ปลูกยางมีพื้นที่สวนยางมากกว่า 10 ไร่ ให้คิดในอัตรา 1.5 หมื่นบาทต่อไร่ 2. สนับสนุนให้กลุ่มสหกรณ์แปรรูปยางแผ่นดิบเป็นผลิตภัณฑ์ยางที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น โดยให้กลุ่มสหกรณ์

(ต่อด้านหลัง)

สามารถกู้เงินจาก ธ.ก.ส.ในอัตราดอกเบี้ยต่ำ หรือปลอดดอกเบี้ย เพื่อนำไปสร้างโรงงานแปรรูปยาง ซึ่งรัฐบาลจะสนับสนุนด้วยการชดเชยอัตราดอกเบี้ยในกรอบวงเงิน 5,000 ล้านบาท 3. สนับสนุนเงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำหรือปลอดดอกเบี้ยให้ผู้ประกอบการโรงงานผลิตภัณฑ์ยางขนาดใหญ่ เช่น โรงงานถุงมือยางที่กู้เงินจากสถาบันการเงินต่าง ๆ เพื่อเสริมสภาพคล่องและปรับปรุงเครื่องจักรโดยรัฐบาลจะชดเชยส่วนต่างดอกเบี้ยหรือดอกเบี้ยวงเงิน 1.5 หมื่นล้านบาท

มาตรการดังกล่าวนี้ ได้ผ่านการเห็นชอบจาก กนย. เรียบร้อยแล้ว และพร้อมนำเสนอให้คณะกรรมการกลั่นกรอง เพื่อเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ฝ่ายเศรษฐกิจ (กรม.เศรษฐกิจ) ก่อนเสนอไปยังกรม.พิจารณาอนุมัติต่อไป

ทั้งนี้ สกย. ถือเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนเรื่องยาง โดยเฉพาะการดูแลพี่น้องเกษตรกรผู้ปลูกยาง ก็พร้อมจะนำมติที่ประชุมดังกล่าว ไปดำเนินการให้เห็นผล

ด้านนายประสิทธิ์ หนัดเสน รักษาการผู้อำนวยการ สกย. กล่าวว่า สิ่งที่ สกย. ต้องเร่งดำเนินการคือ การพิจารณาขออนุมัติเงินเชส เพื่อใช้ในการสนับสนุนเกษตรกรไถ่คืนยางแก่อายุ 25 ปีขึ้นไป พร้อมส่งเสริมการปลูกพืชชนิดอื่นทดแทน เพื่อลดปริมาณพื้นที่ปลูก

ยางในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม. ซึ่งจะมีการส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมันทดแทน และสร้างอาชีพเสริมให้กับเกษตรกรผู้ปลูกยาง ระหว่างการรอกรีตน้ำยาง เพื่อลดค่าครองชีพ โดยการส่งเสริมปลูกพืชกินได้ เช่น พริก ใบโหระพา ส่วนอาชีพด้านหัตถกรรม จะต้องลงไปศึกษาวัตถุดิบในแต่ละพื้นที่ ก่อนจะดำเนินการส่งเสริม พร้อมสนับสนุนเงินทุนในการประกอบอาชีพ



ทั้งหมดเป็นความคืบหน้าในการเข้าไปแก้ปัญหายางพารา ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่มีทั้งนโยบายช่วยเหลือและส่งเสริม เพื่อพัฒนาศักยภาพการผลิตยางของเกษตรกรผู้ปลูกยาง และแก้ปัญหาสถานการณ์ราคาขยงผันผวน รวมทั้งการพัฒนาการอุตสาหกรรมยางของไทยอย่างเป็นระบบและยั่งยืน.